OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 490.
Ročník 49.
Květen 2020

***Oreocereus celsianus* a *Parodia maasii*, Cucho Ingenio, Bolivie**

Stav nouze pokračuje

Vinou koronaviru byla zrušena naše dubnová kaktusářská schůzka. Jak to teď vypadá, nesetkáme se ani v květnu, možná ani v červnu. Mário Snopka z Trnavy to vyřešil tak, že na facebooku vysílá živě přednášky s promítáním obrázků. Vždy dá předem vědět, kdy se bude přednáška vysílat a můžete se i zapojit svými dotazy. Kdo to nestihne v daný čas, může si přednášku pustit jako video, které je na stránce Klubu kaktusářů Islaya Trnava uložené. Už jsme viděli přednášky z Botanické zahrady Malaga, Ženeva nebo Pinya de Rosa. Albert Škrovan z Bratislavy ukázal přednášky o kaktusech Bolivie nebo *Gymnocalycium spegazzinii* a Roman Štarha - Floru a faunu Etiopie. Určitě budou následovat další přednášky, pro kaktusáře je to v této době příjemné zpestření. Nejbližší prezentace bude 7. 5. 2020 v 18. hodin na téma Tanzanie v období deště, kterou přestaví Roman Štarha. Ještě jednou uvádím, že prezentace můžete sledovat na kaktusářských stránkách Trnavského klubu nebo na jejich facebooku. My starší, co jsme zahrnuti do rizikové skupiny nad 65 let, nemusíme vycházet ven a v klídku si u počítače můžeme pustit povídání o kaktusech či jiných sukulentech. Myslet na to, že nás koronavirus zničí, je špatná věc, je třeba dodržovat daná pravidla a hlavně vydržet. Frontmen skupiny Olympic Petr Janda oslaví plný mladistvého elánu začátkem května 78 let. Má na život pěkné krédo: „Myslet na to, že se blíží konec, je špatná cesta“.

Je to dva měsíce, kdy v České republice umřel na koronavirus 1. března první člověk a v následujících dnech byla přijata patřičná opatření. Po dvou měsících se situace uklidňuje a hovoří se o postupném uvolňování zákazů. Zatím však platí některá nařízení vlády o zákazech. Pro nás kaktusáře to znamená, že všechny akce jsou do odvolání zakázány.

Obrázky našich členů

Dnešní obrázky na titulní a zadní straně Ostníku patří k článku: Rod *Oreocereus*. Můžete vidět rostliny z různých lokalit.

Nové číslo Ostníku

Když se pozorně podíváte, kolik už během let vyšlo Ostníku, zjistíte, že právě teď čtete 490. číslo. Nikdy bych netušil, že Ostník vyjde v této době jen v internetové verzi. Je to dáno tím, že se nemůžeme scházet. Pokud však vydržíte, tak si nová, tištěná čísla Ostníku vyzvednete na některé schůzce po prázdninách. Už příští číslo začíná poslední desítku před kulatým výročím 500. čísel. Dočkáme se toho v příštím roce v květnu. Je to intenzivní práce 50 let, kdy první číslo Ostníku vyšlo v roce 1971. Největší zásluhu na vydávaní měl MUDr. Vladimír Plesník, který ho psal a vydával v těžké době normalizace, kdy se zase jen tak psát nesmělo. Navíc vše napsat byl problém, nesmělo se chybovat ani přepisovat. Psalo se totiž na tenké blany, které se těžko sháněly a byly registrované. Jen díky vlivným osobnostem Ostník vycházel a každý se snažil svým způsobem při vydávání pomoci. I teď můžete pomoci, abychom se toho 500. čísla dočkali. Děkuji všem za případnou pomoc.

Rod *Oreocereus* (A. Berger) Riccob.

Boll. Reale Orto Bot. Palermo 8: 258, 1909.

Syn.: *Cereus* subgen. *Oreocereus* A. Berger, Rep. (Annual) Missouri Bot. Gard. 16: 64, 1905.
Type: *O. celsianus* (Salm-Dyck) A. Berger ex Riccobono (*Pilocereus celsianus* Salm-Dyck)

Oreocereusy se ve sbírkách pěstují pro své efektiní vytrnění. Vyznačují se množstvím vlasů v areolách, které mohou zcela zakrývat stonek. Květy se objevují až v pozdější době, často je pěstitelé nikdy nevidí, chce to prostě trpělivost. Výskyt oreocereusů jsou horské oblasti Jižní Ameriky, centrum má v Bolívii, severní Argentině, Chile, ale časté jsou také v Peru. Oreocereusy rostou ve značně řídkých porostech odolné vysokohorské vegetace nebo zcela samostatně v otevřené holé krajině. První byl do Evropy dovezen již roku 1850 a uveden jako *Pilocereus celsianus*. Dnes je *Oreocereus celsianus* označen jako typový druh celého rodu.

Oreocereus celsianus, Cucho Ingenio

vlevo: *Oreocereus trollii*, lokalita Mal Paso, vpravo: rostlina ve sbírce je krásná i bez květů

Oreocereus leucotrichus f. *ritteri*, Puente Torro Murto, Ayachucho
nahoře. s čistě bílým vyrněním, dole: s červenohnědým vytrněním

Jednotlivé taxony jsou značně variabilní, vzhledem se okrajové formy překrývají a jejich pojetí se mění. *O. celsianus* je znám i pod názvem *O. neocelsianus*. Nejvyšší formy byly popsány jako *O. maximus*, další platně nepopsaná katalogová jména jsou *O. giganteus*, *O. magnificus*. Druh *O. fossulatus* bývá řazen jako varieta *O. neocelsianus*, nebo uváděn jako *O. pseudofossulatus*. Další druh *O. leucotrichus* je znám více pod názvem *O . hendriksenianus*. Dále bývají uváděny druhy *O. tacnaensis* a *O. urmiriensis*. Někteří taxonomové do rodu *Orecereus* přiřazují rod *Morawetzia* (*M. sericata, M. doelziana*), který se však liší tvorbou malého cephalia v květní zóně.

Morawetzia doelziana, na temeni je dobře vidět květ a plod vyrůstající z cefália,
Huanca Pampa - Izcuchaca

Oreocereusy jsou sloupovité kaktusy, prakticky do 2 m vysoké. Většinou odnožují odspodu, některé populace rostou i stromovitě. Silnější stonky nesou 8 až 20 plochých, oblých žeber s hrbolovitým rozšířením okolo areol. Trny výrazné, až 10 cm dlouhé, přímé nebo mírně prohnuté, odstávající, různých barev, žluté, hnědavé, červené. Hlavní ozdobou jsou početné vlasy. Jsou značně různorodé co do tvaru i počtu. Někdy tvoří jen podklad pod trny, jindy rostlinu zcela zahalují. Obvykle jsou bílé, ale mohou mít i jiné barvy, žlutavé, rezavé, hnědé. Květy jsou 4 až 9 cm dlouhé, s dlouhou, chlupy porostlou trubkou a malou korunnou, zygomorfní, v odstínech červené. Mnohdy jsou opylovány kolibříky. Plody malé šťavnaté bobule, semena asi 1 mm velká, hnědá až černá.

Použité názvy rodu *Oreocereus*

Oreocereus australis (F. Ritter) A. E. Hoffmann 1989 = ***Arequipa hempeliana***
Oreocereus bruennowii (Haage) Backeb. 1935 = ?
Oreocereus celsianus (Lem.) Riccob. 1909
    Pilocereus celsianus Lem. 1850
    Cereus celsianus (Lem.) A. Berger 1905
    Borzicactus celsianus (Lem.) Kimnach 1960
    Cereus fossulatus Labour. 1855
    Oreocereus fossulatus (Labour.) Backeb. 1934
    Borzicactus fossulatus (Labour.) Kimnach 1960
    Oreocereus maximus Backeb. 1949
    Oreocereus neocelsianus Backeb. 1949
Oreocereus celsianus var. *bruennowii* Britton & Rose 1916 = ?
Oreocereus crassiniveus Backeb. 1949 = ***Oreocereus trollii***
Oreocereus doelzianus (Backeb.) Borg 1937 = ***Morawetzia doelziana***
    Morawetzia doelziana Backeb. 1936
    Borzicactus doelzianus (Backeb.) Kimnach 1960
    Morawetzia sericata F. Ritter 1981
Oreocereus fossulatus (Labour.) Backeb. 1934 = ***Oreocereus celsianus***
Oreocereus fossulatus var. gracilior (K. Schum.) Backeb. 1959 = ?
Oreocereus hempelianus (Gürke) D. R. Hunt 1987 = ***Arequipa hempeliana***
    Echinopsis hempelianus Gürke 1906
    Arequipa hempeliana (Gürke) Oehme 1940
    Echinocactus rettigii Quehl 1919
    Arequipa rettigii (Quehl) Oehme 1940
    Oreocereus rettigii (Quehl) Buxb. 1973
    Arequipa weingartiana Backeb. 1936
    Arequipa erectocylindrica Rauh & Backeb. 1957
    Arequipa soehrensii Backeb. (Nom. inval.) 1959
    Arequipa spinosissima F. Ritter 1964
    Arequipa australis F. Ritter 1980
    Oreocereus australis (F. Ritter) A. E. Hoffmann 1989
Oreocereus hendriksenianus Backeb. 1935 = ***Oreocereus leucotrichus***
Oreocereus hendriksenianus var. densilanatus Rauh & Backeb. 1956 = ?
Oreocereus hendriksenianus var. spinosissimus Rauh & Backeb. 1956 = ?
Oreocereus lanatus (Kunth) Britton & Rose 1916 = ***Espostoa lanata***
Oreocereus leucotrichus (Phil.) Wagenknecht 1956
    Echinocactus leucotrichus Phil. 1891
    Arequipa leucotricha (Phil.) Britton & Rose 1922
    Borzicactus leucotrichus (Phil.) Kimnach 1960
    Oreocereus hendriksenianus Backeb. 1935
    Borzicactus hendriksenianus (Backeb.) Kimnach 1960
Oreocereus maximus Backeb. 1949 = ***Oreocereus celsianus***
Oreocereus neocelsianus Backeb. 1949 = ***Oreocereus celsianus***
Oreocereus piscoensis (Rauh & Backeb.) F. Ritter 1981 = ***Cleistocactus pachycladus***
Oreocereus pseudofossulatus D. R. Hunt 1991
    Cleistocactus fossulatus Mottram 1985

Oreocereus rettigii (Quehl) Buxb. 1973 = ***Arequipa hempeliana***
Oreocereus ritteri Cullman 1958
Oreocereus tacnaensis F. Ritter 1981
Oreocereus trollii (Kupper) Backeb. 1935
Cereus trollii Kupper 1929
Borzicactus trollii (Kupper) Kimnach 1960
Oreocereus crassiniveus Backeb. 1949
Oreocereus trollii var. crassiniveus (Backeb.) Backeb. 1959 = ?
Oreocereus trollii var. tenuior Backeb. 1956 = ?
Oreocereus varicolor Backeb. 1951
Arequipa varicolor (Backeb.) Backeb. 1953
Morawetzia varicolor (Backeb.) Knize 1969
Oreocereus varicolor var. tacnaensis (F. Ritter) Backeb. 1962

Oreocereus celsianus je značně variabilní, mohutné rostliny jsou okolo 2 m vysoké. Má dlouhé vlasy, značně nepravidelně odstávající. Středové trny žluté, jantarové, červené až hnědavé. Forma vysoká až 3 m byla nazývaná *Oreocereus maximus*. Má široký areál výskytu, severní Argentina, hraniční oblasti Bolívie a Chile, ve výškách 2000 až 3700 m. n. m.
Oreocereus fossulatus je až 2 m vysoký, ale velmi štíhlý, trny žlutavě hnědé, u formy *rubrispinus* výrazně červené, lokality má v Bolívii.
Oreocereus leucotrichus je podobný *Oreocereus fossulatus*, ale má méně trnů. Vlasový pokryv bývá řidší. Roste v jižní části Peru, severní Chile, okrajově Bolívie. Místy vytváří husté kolonie, až 2 m vysoké kaktusové křoviny.
Oreocereus variicolor má méně vlasů, zato velmi mohutné trny až 10 cm dlouhé. Roste v jižní části Peru a v severním Chile, okolo 3000 m. n. m. Areál výskytu se překrývá s *Oreocereus leucotrichus* a v okrajových oblastech se oba druhy kříží.
Oreocereus trollii je nejnižší, obvykle jen 0,5 m vysoký, zato jsou stonky poměrně silné. Je celý zahalený do měkkých bílých vlasů, ze kterých nepravidelně trčí až 7 cm dlouhé tmavočervené nebo žlutavé trny. Nejvíce ceněný druh pro vzhled. Je domovinou v Bolívii a severní Argentině, ve výškách až 3500 až 4300 m. n. m., lokality jsou vystavené povětří na holých kamenitých pláních bez krytu další vegetace.
Oreocereus ritterii vytváří odspodu rozvětvené trsy až 1,5 m vysoké a 4 m široké. Střední, medově zbarvené trny jsou až 10 cm dlouhé a stonek je zcela zahalen do vlasů. Obvykle jsou bílé, ale mohou být i nažloutlé, nahnědlé, rezavé. Může jich být až 500 v jedné areole. Má centrum výskytu v jižním Peru, přibližně v oblasti výskytu *Oreocereus variicolor*, ale ve vyšších polohách okolo 3500 až 4000 m. n. m.

Oreocereus celsianus, Paicho Centro

Oreocereus trollii, Mal Paso

lokalita *Oreocerus trollii* u Mal Paso

lokalita *Oreocereus variicolor*, mezi El Tatio a Halama, Chile

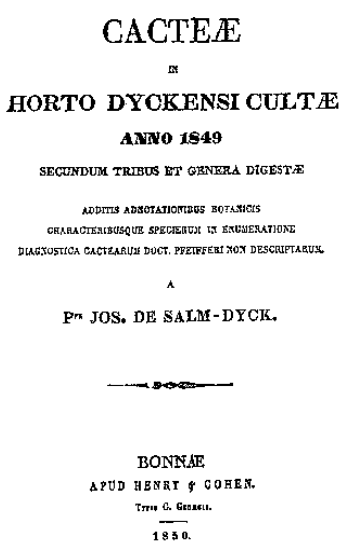
CACTEÆ

IN

HORTO DYCKENSI CULTÆ

ANNO 1849

SECUNDUM TRIBUS ET GENERA DIGESTÆ

ADDITIS ADNOTATIONIBUS BOTANICIS
CHARACTERIBUSQUE SPECIERUM IN ENUMERATIONE
DIAGNOSTICA CACTEARUM DOCT. PFEIFFERI NON DESCRIPTARUM.

A

P^cs JOS. DE SALM-DYCK.

BONNÆ
APUD HENRY & COHEN.
Typis C. Georgii.
1850.

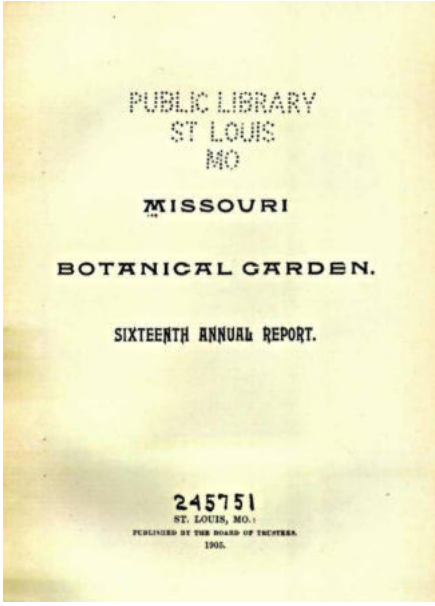
PUBLIC LIBRARY
ST LOUIS
MO

MISSOURI

BOTANICAL GARDEN.

SIXTEENTH ANNUAL REPORT.

245751
ST. LOUIS, MO.:
PUBLISHED BY THE BOARD OF TRUSTEES.
1905.

BOLLETTINO
DEL
R. ORTO BOTANICO E GIARDINO COLONIALE
DI PALERMO
ANNO VIII.
Fascicolo 4, Ottobre-Dicembre 1909.

PALERMO
ANTONINO TRIMARCHI, EDITORE
Corso Vittorio Emanuele N. 375
1909

První informace o rodu *Oreocereus* lze najít ve staré literatuře:
Salm-Dyck - Cacteae in Horto Dyckensi Culte, 1850
Berger - Missouri Botanical Garden,
Riccobono - Boll. Reale Orto Bot. Palermo 8: 259, 1909.

Pro snadnější hledání v literatuře uvádím citace platných i neplatných jmen oreocereusů:

Oreocereus australis (F. Ritter) A. E. Hoffm., Cact. Fl. Silvestre Chile 80, 1989.
Oreocereus bruennowii Backeb., Kaktus-ABC [Backeb. & Knuth] 430, indice, 187, 1936.
Oreocereus celsianus (Salm-Dyck) A. Berger ex Riccob., Boll. Reale Orto Bot. Palermo 8: 259, 1909.
Oreocereus celsianus var. *bruennowii* (Haage ex Rümpler) Br. & R., Stand. Cycl. Hort. 4: 2404, 1916.
Oreocereus celsianus var. *foveolatus* (Labour. ex Lem.) Borg
Oreocereus celsianus var. *gracilior* (K. Schum.) Backeb. & F. M. Knuth
Oreocereus celsianus var. *lanuginosior* (Salm-Dyck ex K. Schum.) Riccob.
Oreocereus celsianus var. *lanuginosior* Salm-Dyck ex Riccob., Boll. Reale Orto Bot. Palermo 8: 260, 1909.
Oreocereus celsianus var. *williamsii* (Lem.) Backeb. & F. M. Knuth
Oreocereus crassiniveus Backeb., Desert Pl. Life 21: 9, 1949.
Oreocereus doelzianus (Backeb.) Borg, Cacti 115, 1937.
Oreocereus doelzianus subsp. *calvus* (Rauh & Backeb.) Mottram, Cactaceae Syst. Init. 14: 18, 2002.
Oreocereus doelzianus var. *sericatus* (F. Ritter) Lodé, Fichier Encycl. Cact. Autres Succ. Sér. 17: no. 1583, 1996.
Oreocereus doelzianus subsp. *sericatus* (F. Ritter) Mottram, Cactaceae Syst. Init. 14: 18, 2002.
Oreocereus fossulatus (Labour.) Backeb., Blätt. Kakteenf. 1934, Pt. 6, [p. 6]; Backeb. in Kakteenfreund, iii. 14, 1934.
Oreocereus fossulatus (Labour.) Backeb., Kakteen-Freunde 3: 14, 1934.
Oreocereus fossulatus var. *gracilior* (K. Schum.) Backeb., Die Cactaceae 2: 1032, 1959.
Oreocereus fossulatus var. *lanuginosior* (Salm-Dyck ex K.Schum.) W. T. Marshall, Cactaceae (Marshall & Bock) 105, 1941.
Oreocereus fossulatus var. *rubrispinus* F. Ritter, Kakteen Südamerika 2: 697, 1980.
Oreocereus hempelianus (Gürke) D. R. Hunt, Bradleya 5: 93, 1987.
Oreocereus hendriksenianus (Backeb.) Backeb., Cact. Succ. J. (Los Angeles) 5: 438, 1933.
Oreocereus hendriksenianus Backeb., Kaktus-ABC [Backeb. & Knuth] 186, 411, 1936.
Oreocereus hendriksenianus f. *densilanatus* (Rauh & Backeb.) Krainz, Kakteen (H. Krainz) 23: C Vb 1963.
Oreocereus hendriksenianus var. *densilanatus* Rauh & Backeb., Descr. Cact. Nov. 17, 1956.
Oreocereus hendriksenianus f. *spinosissimus* (Rauh & Backeb.) Krainz, Kakteen (H. Krainz) 23: C Vb 1963.
Oreocereus hendriksenianus var. *spinosissimus* Rauh & Backeb., Descr. Cact. Nov. 17, 1956.
Oreocereus irigoyenii Frič, Möller's Deutsche Gärtn.-Zeitung 1929, xliv. 253, 255, 1929.

Oreocereus irigoyenii Frič in Moll, Deutsche Gart.-Zeitung 45: 43, 1930.
Oreocereus knizei T. Hewitt & Donald, Ashingtonia 2(1): centre page pull-out [4], nom. nov. 1975.
Oreocereus lanatus (Kunth) Britton & Rose ex Rose, Stand. Cycl. Hort. 4: 2404, 1916.
Oreocereus leucotrichus (Phil.) Wagenkn., Anales Acad. Chilena Ci. Nat. no. 20: 102, 1956.
Oreocereus maximus Backeb., Desert Pl. Life 21: 8, 1949.
Oreocereus neocelsianus Backeb., Desert Pl. Life 21: 6, 1949.
Oreocereus neocelsianus var. *ruficeps* Y. Itô, Cactaceae [Itô] 179, 1981.
Oreocereus neocelsianus var. *villosissimus* Y. Itô, Cactaceae [Itô] 178, 1981.
Oreocereus piscoensis (Rauh & Backeb.) F. Ritter, Kakteen Südamerika 4: 1365, 1981,
Oreocereus pseudofossulatus D. R. Hunt, Bradleya 9: 89, 1991.
Oreocereus rettigii (Quehl) Buxb., Kakteen. 55-56, CVc 1973.
Oreocereus ritteri Cullmann, Kakteen And. Sukk. 9: 101, 1958.
Oreocereus tacnaensis F. Ritter, Kakteen Südamerika 4: 1363, 1981.
Oreocereus trollii Kupper, Monatsschr. Deutsch. Kakteen-Ges. 1: 96, 1929.
Oreocereus trollii var. *crassiniveus* (Backeb.) Backeb., Die Cactaceae 2: 1038, 1959.
Oreocereus trollii var. *tenuior* Backeb., Descr. Cact. Nov. 17, 1956.
Oreocereus variicolor Backeb., Blätt. Kakteenf. 1938, No. 3, Anhang 13, 1938..
Oreocereus variicolor Backeb., Cact. Succ. J. (Los Angeles) 23: 20, 1951.
Oreocereus variicolor var. *tacnaensis* Backeb., Die Cactaceae 6: 3696, 1962.

Oreocereus urmiriensis, údolí Urmiri

Pěstování

Horské rostliny *Oreocereus celsianus, O. trolii, O. ritterii* jsou odolné rostliny. Vyhovuje jim přímé osvětlení ve volné kultuře a střídání denního tepla s nočním chladem a přezimování od 5 °C výše. Populace *Oreocereus leucotrichus* a částečně *O. variicolor* z nižších poloh jsou více teplomilnější, vyhovuje jim pěstování ve skleníku a přezimování při teplotách 8 až 10 °C. U nás kvetou ojediněle, množí se výsevem semen z dovozu, nebo vegetativně. Ačkoliv všechny rostou dobře pravokořenné po naroubování na silnou podnož, např. *Cereus peruvianus*, vytváří mohutnější trny a hustší vlasy. Pro svou krásu jsou často nabízeny jako malé semenáčky a občas i větší reprezentativní rostliny v květinářstvích a supermarketech jako „Chlupatý kaktus“.

Pro začínající kaktusáře

Každý kaktusář jednou nějak začínal, většinou dostal kaktus od rodiny, kamaráda nebo se mu prostě líbil a koupil si ho v obchodě. Většinou nezůstane u jednoho kaktusu a sbírečka se rychle rozrůstá. Tu vzniká nerudovská otázka: „kam s ním“. V bytě kaktusy rychle zaplňují parapety na okně. Pokud máme balkon, máme vyhráno, tady se kaktusů vejde podstatně více. V létě zde rostliny velmi dobře rostou, stačí přizpůsobit pěstitelské podmínky. V zimě je třeba přemístit kaktusy na zimní stanoviště. S malým množstvím se dají přenést do garáže nebo do sklepa, kde je chladněji, vyhovuje jim teplota kolem 8 - 10 °C. Před zimní stagnaci, je třeba kaktusy řádně ošetřit proti škůdcům. Zvláště v teplejších sklepech může být kaktus po několika měsících zcela zahalen bílou vlnatkou a pak je těžké se ji zbavovat. Vhodné je provádět preventivní prohlídky a včas zasáhnout.

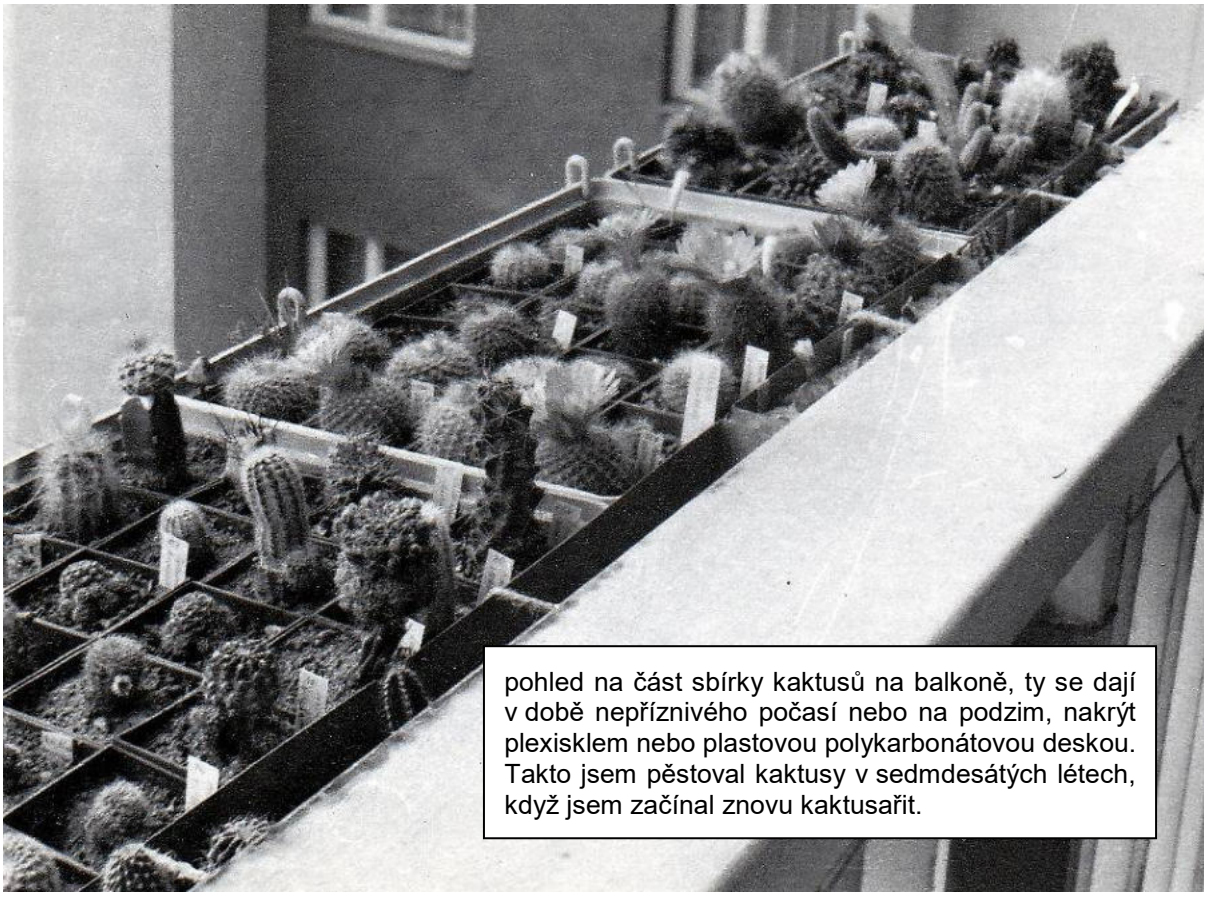

pohled na část sbírky kaktusů na balkoně, ty se dají v době nepříznivého počasí nebo na podzim, nakrýt plexisklem nebo plastovou polykarbonátovou deskou. Takto jsem pěstoval kaktusy v sedmdesátých létech, když jsem začínal znovu kaktusařit.

Jakmile se sbírka rychle zvětšuje a máme-li zahradu, stačí postavit pařeniště nebo vyvýšené stoly, kde se rostlinám velmi dobře daří. V teplých dnech se dají skleněné nebo plastové okna odstranit a kaktusy si užívají sluníčka a čerstvého vzduchu. V zimě je podobná situace jako u rostlin na balkoně, prostě mít místo na zimní stanoviště. Někteří pěstitelé to řeší celoročním vytápěním pařenišť nebo vyvýšených stolů. Má to výhodu, nemusí se nic přenášet a v teplejších zimních dnech se dají kaktusy dobře zkontrolovat a mohou se nechat „vyvětrat“. Čerstvý vzduch jim velmi prospívá. Odtud už není daleko k voné kultuře. Pěstování zimovzdorných kaktusů ovšem vyžaduje omezené možnosti ve výběrů druhů.

ukázka zaskleného balkónu Andrzeje Muchy (1945 - 2017) z Gdaňska, kde pěstoval své parodie

Kaktusy musíme však rozdělit do několika pěstitelských skupin. Jsou rostlinky vyloženě teplomilné, které potřebují vyšší teploty na zimování, většinou kolem 15 °C. Jsou to kaktusy z tropických oblastí Brazílie, Paraguaye, přes Ecuador, Kolumbii, Karibskou oblast až po Mexiko. Do této skupiny spadájí také epifytické kaktusy jako rhipsalisy, selenicereusy, listové epikaktusy, popřípadě kaktusy „vánoční“.

Pro tuto skupinu kaktusů je vhodné mít skleník. Postavit si skleník je snem každého začínajícího kaktusáře. Pokud je místo, zcela určitě k tomu jednou dojde. Důležité však je, uvědomit si, kolik rostlin budu chtít v následujících létech pěstovat. Jestli bude stačit jen malý skleník s kytičkami pro potěšení, nebo větší skleník, kde budu chtít namnožit i něco pro své kamarády, popřípadě na prodej.

Druhou skupinou jsou kaktusy s průměrnými pěstitelskými hodnotami, které mají rády teplo, ale v zimě teploty 6 - 12 °C. Je to většina pěstovaných druhů z Mexika, USA nebo Argentiny, Bolivie, Peru, Chile apod. Vhodné je i střídání denních a nočních teplot. Zálivka od jara do podzimu vždy po vyschnutí substrátu. Doporučuje se zalévat po ochlazení (bouřka, studená fronta apod.), večer nebo brzy ráno. Jestli příjde horké léto, je vhodné dodržet letní stagnaci.

Třetí skupinou jsou kaktusy chladnomilné či zimovzdorné, které snesou za určitých podmínek zimování bez topení nebo doonce rostou venku na skalkách.

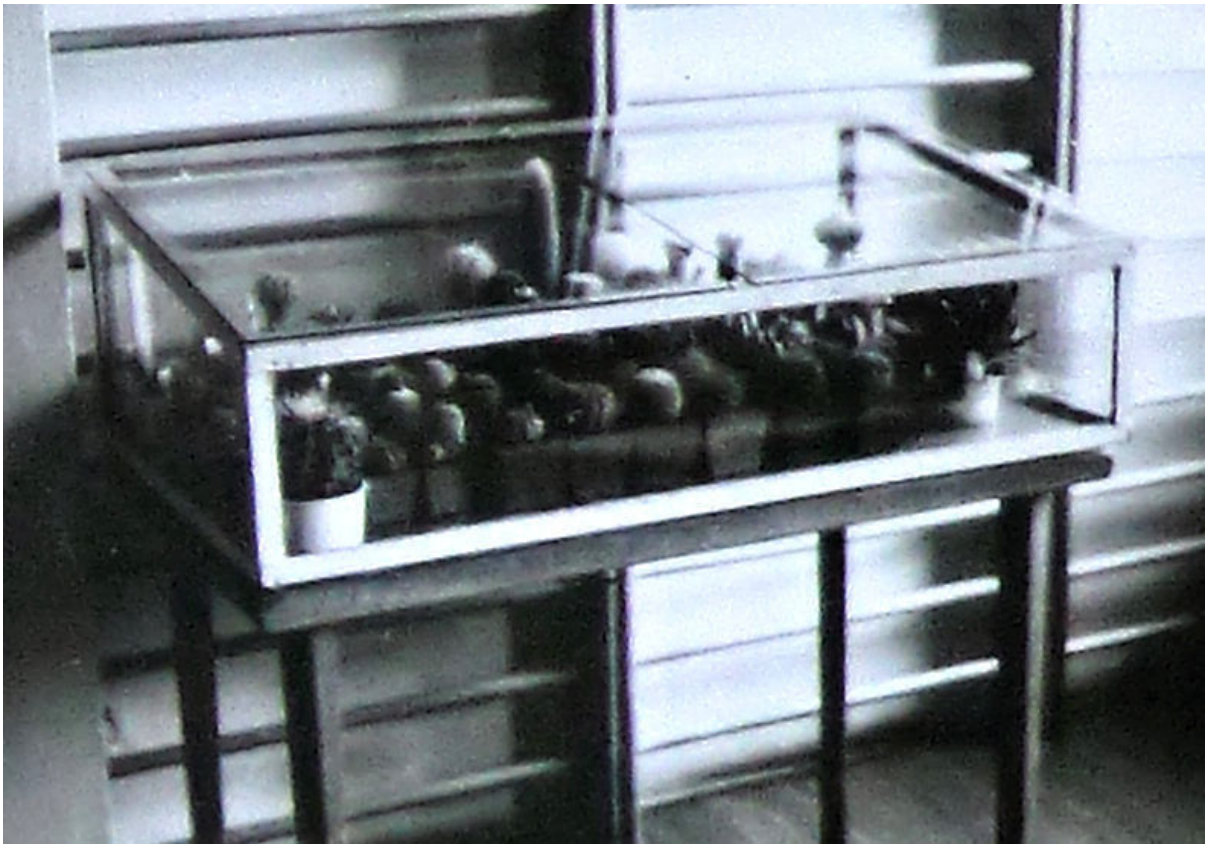

ukázka předokenního balkonového skleníčku Miloše Poratského na výstavě kaktusů 1982

ukázka typického kaktusářského skleníku, tentokrát Jaroslava Vaňka v Krásném Poli 1968

Většina porubských kaktusářů pěstovala kaktusy v roce 1968 na balkonech nebo předokenních sklenících. Jen 8 členů mělo postaveno skleníky. Podobná situace byla prakticky ve všech kaktusářských Klubech. Dnešní situace je trochu jiná.

V současné době se ve Společnosti podstatně snížil počet členů. Po revoluci spousta pěstitelů s kaktusy skončila, ale po odchodu do důchodu se někteří staří členové vrací zpět ke svému koníčku. Kromě starších pěstitelů se občas na schůzích objeví i mladší pěstitelé, většinou po navštívené výstavě kaktusů. Velikost skleníků se časem zvětšuje, dokonce byly založeny firmy, které se věnují pěstováním a prodejem kaktusů či jiných sukulentů. Jejich „hangáry“ jsou až 50 metrů dlouhé, s několika stoly plné rostlin. Ale to už je jiná liga, většina kaktusářů zůstává při zemi a pěstuje rostlinky pro své potěšení.

ukázka množeního „hangáru“ Tomáše Dubna, těch má na zahradě několik

nový foliový skleník firmy Ing. Pavla Heřtuse v Pískové Lhotě

Informace

--- 7. 5. 2020 v 18. hodin představí Roman Štarha přednášku na téma Tanzanie v období deště, prezentaci můžete sledovat na internetu, kaktusářských stránkách Trnavského klubu nebo na jejich facebooku.

--- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

--- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: **lumir.kral@seznam.cz**

--- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: **www.pavko.cz/kko**

--- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: **klouda@iol.cz**

--- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: **www.lumirkral.webnode.cz**

Lidové pranostiky na květen

Odkvete-li strom v jednom měsíci, bude hodně ovoce.
Studený máj - v stodole ráj.
V máji nemá pastýři tatar uschnouti.
Májový déšť nad zlato.
Není nad májové máslo, kůře, kotě.
Květnový roj stojí za fůru sena.
Májová voda vypije víno.
Květnová rosa činí zelený luh i háj.
Večerní rosy v máji nám hojně sena, vína dají.
Mnoho chroustů v máji, úrodný rok.
Bouře v máji »na zdar!« volají.
V máji hřmoty nedělají trampoty.
1. květen - Prší-li na sv. Filipa Jakuba, bude hojna úroda. Prší-li na Filipa Jakuba, nakup hodně dobytka do chléva.
4. květen - Na sv. Floriana sázejí se fazole. Prší-li na sv. Floriana, bude mnoho ohňů.
15. květen - Sv. Žofie vína upije.
16. květen - O sv. Janu večer sázej cibuli.
25. květen - Na Urbanův den pospěš síti len. Urbanův oves lehko ptáček sní.
25. květen - Prší-li na sv. Magdalenu, bývají mokré žně.

Adresy autorů:
Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OBSAH – KVĚTEN 2020

Stav nouze pokračuje	66	Pro začínající kaktusáře	75
Obrázky našich členů	66	Informace	79
Nové číslo Ostníku	66	Lidové pranostiky na květen	79
Rod *Oreocereus* (A. Berger) Riccob.	67		

OSTNÍK
zpravodaj pro potřeby členů Klubu
Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, květen 2020
Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.
Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Oreocereus trollii, před Paicho

Oreocereus celsianus s plody, Cucho Ingenio

Oreocereus urmiriensis, údolí Urmiri,

Oreocereus celsianus f. *brevispinus*, Uyuni - Potosí, Tica Tica

Oreocereus variicolor, mezi El Tatio a Halama, Chile